

រឿង ភ្នំសុពណ៍កាឡី

(នៅខេត្តក្រចេះ)

បើធ្វើដំណើរពីភ្នំពេញទៅតាមផ្លូវទន្លេធំ ដោយទូកបូកប៉ាល់ ដល់ទៅភ្នំដីប្រាស ហើយបត់ទៅដល់ផ្ទៃក្រចេះ គ្រុក ក្រចេះ ខេត្តកំពង់ចាម ក្រឡេកចោលភ្នំទៅទិសឦសាន ក្នុងស្រុកព្រែកប្រសព្វ ខេត្តក្រចេះ ត្រើយខាងជើង ត្រង់ឃុំ ចំបក់ យើងនឹងឃើញភ្នំមួយខ្ពស់ទទុងនៅក្បែរមាត់ទន្លេនោះ ឈ្មោះ " ភ្នំសុពណ៍កាឡី " ជាភ្នំស័ក្តិសិទ្ធិ ។

ភ្នំនោះ មានរឿងព្រេងដំណាលដូចតទៅនេះ :

កាលពីព្រេងនាយ មានក្រពើមួយឈ្មោះ " សុពណ៍កាឡី " ខ្លួនធំមហិមា មានប្អូនភាពពូកែណាស់ ឥតក្រពើណា ប្រឡងប្រទ្ទិផងបាន អាស្រ័យនៅក្នុងអន្លង់មួយឈ្មោះអន្លង់សាលី ដែលសព្វថ្ងៃហៅ ភូមិអន្លង់សាលី ក្នុងស្រុកស្ទឹងត្រង់ ខេត្តកំពង់ចាម នាខាងក្រោមភ្នំ សុពណ៍កាឡី ចម្ងាយប្រហែល ២០ គីឡូម៉ែត្រ ។

ក្នុងសម័យជាមួយគ្នានោះ នៅឃុំមហាលភ ស្រុកកោះសុទិន ក្នុងខេត្តកំពង់ចាម មានក្រពើមួយឈ្មោះ " នាងឱវី " នៅ អាស្រ័យក្នុងទឹកទន្លេតូច ត្រង់កំពង់វត្តមហាលភ ជាក្រពើរបស់លោកសង្ឃចិញ្ចឹម ពេលលោកនិមន្តទៅបិណ្ឌបាត ក្រពើនោះតែងបញ្ជិះចម្លងលោកទៅ ដល់លោកនិមន្តត្រឡប់មកវិញជាធម្មតា ។

ក្រពើនោះ មានមាឌធំណាស់ ក្បាល លហត្ត តំណែងខ្លួនជាមនុស្សបាន ។ កាលវាតំណែងខ្លួនជាមនុស្ស បានព្រាង មនុស្សនិយាយគ្នាថា " ក្រពើឈ្មោះ នាងឱវី ធំអ្វីប៉ុណ្ណឹង ក្រពើឈ្មោះ សុពណ៍កាឡី នៅអន្លង់សាលី ធំជាងនេះទៅទៀត " ។

នាងឱវី បានឮមនុស្សនិយាយដូច្នោះ ក៏នៅជាក្រពើដូចដែលហែលទៅតាមទន្លេតូច មានចម្ងាយច្រើនគីឡូម៉ែត្រ សំដៅ ទៅរកក្រពើ សុពណ៍កាឡី ដោយប្រាថ្នានឹងប្រឡងប្រទ្ទិគ្នា, លុះចេញទៅដល់មាត់ពាមផ្កាយម្រេច ប្រទះនឹងតាចាស់ យាយចាស់កំពុងថែទូកឆ្លងទន្លេធំ នាងឱវី ក៏គិតថា " បើខ្លួនអញនៅជាក្រពើនឹងសុំដោយសារតាយាយនេះពុំបានទេ ព្រោះគាត់ខ្លាច ដូច្នោះ គួរអញនិម្មិតខ្លួនជាលោកនេន ទើបសុំដោយសារគាត់បាន " ។ គិតហើយ ក៏និម្មិតខ្លួនជាលោក នេន សុំដោយសារជាមួយតាយាយបានដូចបំណង ។ នាងឱវី លោកនេន មិនបានឲ្យតាចាស់ឮទេ បង្គាប់តាថា " សូមទៅអង្គុយកាន់ជើងថែខាងក្បាលទូកទប់ខ្លួនឲ្យនឹងចុះ " ។ ថាដូច្នោះហើយ លោកនេនក្រពើក៏ខំថែទូកលឿន បន្តិចម្តងៗ យូរទៅរឹតតែលឿនឡើងៗ ដោយអំណាចនាងឱវី និម្មិតយកកន្ទុយជួយកាយទឹកផ្សំផង ចំនួនកន្លះថ្ងៃទើប

ទៅដល់ទឹកនៃក្រពើ សុពណ៍កាឡី ។ នាងឱវីលោកនេន សួរតាយាយថា " តាឡើងត្រើយខាងស្តាំណា ? " ។ តាឆ្លើយប្រាប់វិញថា " តាឡើងត្រើយខាងស្តាំនេះបានហើយ " ។ លុះចូលទូកទៅដល់កំពង់ នាងឱវីលោកនេន ជួយអូសទូកតាយាយផុតពីទឹក ។ តាថា ដាក់ទូកត្រង់ហ្នឹងបានហើយ" ។ នាងឱវីលោកនេនថា "ពុំបានទេ តា!" ថាហើយក៏អូសទូកនោះ ទៅដាក់ដល់ចិញ្ចើមច្រាំង ចងក្រៀកដោយច្រវាក់ភ្ជាប់នឹងបង្គោល ព្រោះ នាងឱវី គិតថា " នៅពេលប្រឡងប្រឡូងគ្នានោះរលកទឹកខ្លាំងណាស់ ពោរដល់ចិញ្ចើមច្រាំង បើប្រហែលមិនចង់ឲ្យជាប់មុខជានឹងអណ្តែតទូកនោះបាត់ "គិតហើយក៏សំដែងប្រឡូងជាប្រឡូងជាប្រឡូងទៅក្នុងទឹក ហែលសំដៅទៅរកក្រពើ សុពណ៍កាឡី បានជួបហើយក៏ប្រឡូងដោយប្រឡូងយ៉ាងអស្ចារ្យ បញ្ឈរខ្លួនផុតពីទឹកផ្អើលអស់មនុស្សមកមើលត្រៀមត្រា រលកទឹកបោកហួសចិញ្ចើមច្រាំង ។ លុះប្រឡូងយូរទៅ ក្រពើ នាងឱវី មានប្រឡូងជាងខាំត្រូវពោះក្រពើ សុពណ៍កាឡីៗ ក៏ឆ្លាយពោះស្លាប់មួយរំពេចទៅ កើតជាភ្នំមួយហៅថា " ភ្នំសុពណ៍កាឡី " តាមឈ្មោះក្រពើនោះដរាបមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

ភ្នំនេះ ពូកែស័ក្តិសិទ្ធិណាស់ បើអ្នកណាទៅរៀនមន្តវិជ្ជានៅទីភ្នំនោះ កំពុងអង្គុយស្វាធ្យាយ តែងមានពួកបិសាចមកច្រៀងធ្វើជាជុំមាសប៉ុនដូងទុំ ឬស្រីក្រមុំមកពិតអែបស្មាសងខាង បើអ្នករៀនវិជ្ជានោះ ភ្លាត់ចំណាប់ ចង់បានរបស់នោះ មុខជាពួកនេះវាយបំបាក់កស្លាប់ពុំខាន ។

កាលមានជ័យជម្នះហើយ ក្រពើ នាងឱវី នោះ ក៏ត្រឡប់មកទីលំនៅវិញ ។ លុះបានយូរទៅបន្តិចទៅ ក្រពើនោះកំពុងតែបញ្ជិះលោកនេនឆ្លងទឹក ស្រាប់តែប្រទះនឹងក្រពើបច្ឆាមិត្តដទៃទៀតមកបៀតបៀន នាងឱវី ក៏គិតថា " ឥឡូវនេះនឹងទុកលោកនេននៅកន្លែងណា ? " ។ រកកន្លែងនឹងដាក់គ្មាន នាងឱវី ក៏លេបលោកនេនចូលទៅក្នុងពោះខ្លួនហើយប្រយុទ្ធនឹងក្រពើជាបច្ឆាមិត្ត ។ ក្រពើបច្ឆាមិត្ត ចាញ់ក្រពើនាងឱវី ហើយគេចខ្លួនរត់បាត់ទៅ ។

លុះរួចកិច្ចប្រយុទ្ធហើយ នាងឱវី ក៏ខ្ចាក់លោកនេនចេញពីពោះតាមមាត់ខ្លួនមកវិញ ឃើញលោកនេននោះសុគតទៅហើយ ក៏កើតសេចក្តីសោកស្តាយក្រៃពេក ។

នៅឱកាសដែលពួកមហាជន កំពុងធ្វើបុណ្យឈាបនកិច្ចរំលាយសពលោកនេននោះ, ក្រពើ នាងឱវី ក៏វាឡើងទៅដេកលើភ្នំភ្លើងដែលកំពុងឆេះពេញអំណាច ។ តេជាធាតុក៏ឆេះក្រពើ នាងឱវី នោះបាត់បង់ជីវិតទៅមួយរំពេចដែរ ។